AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Viertel 12. Jh. Seite 61r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36530
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

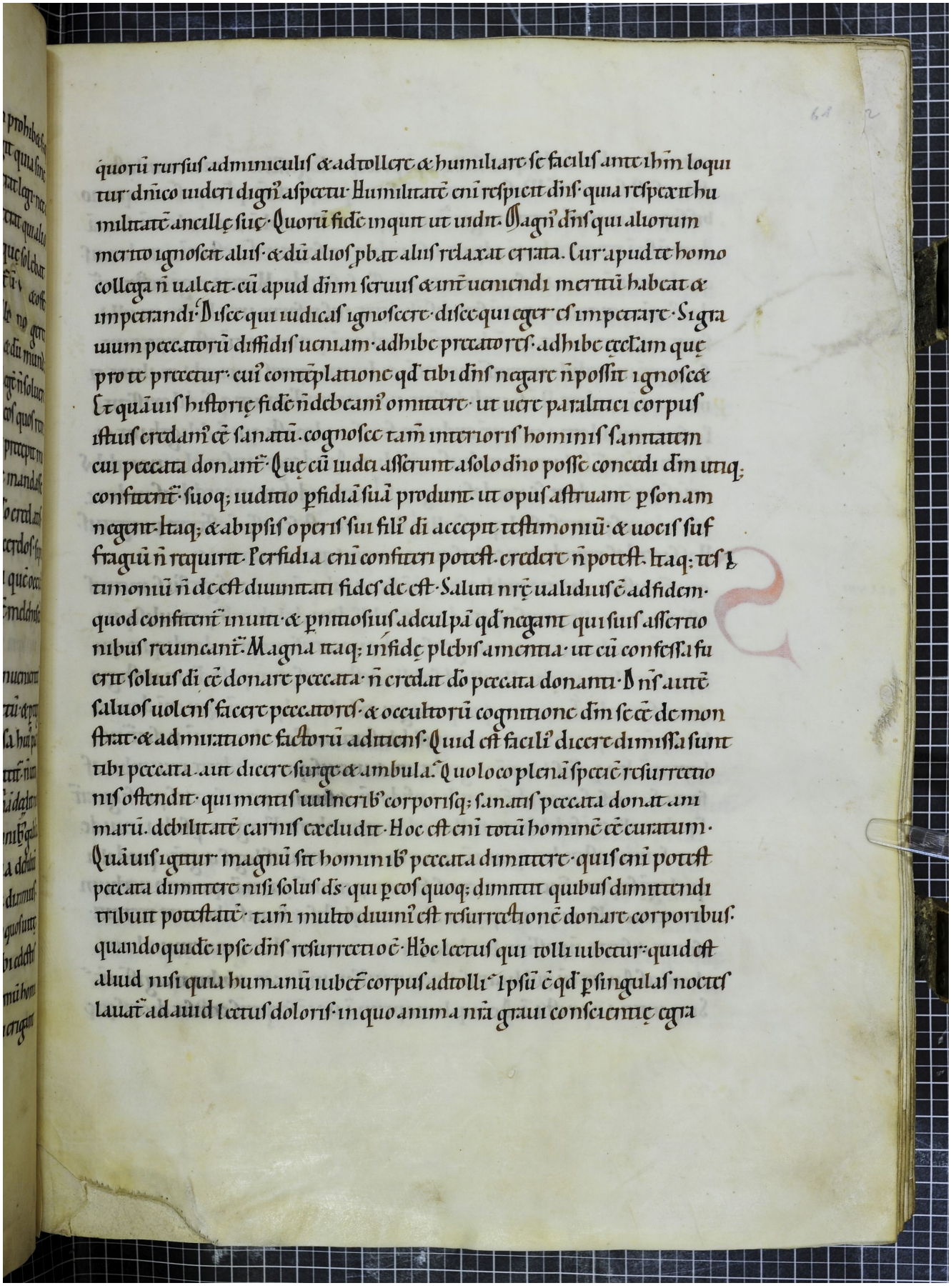

quorū rursus adminiculis & adtollere & humiliare se facilis ante ihm̄ loqui
tur dn̄ico uideri dign⁹ aspectu. Humilitatē enī respicit dn̄s. quia respexit hu
militatē ancillę suę. Quorū fidē inquit ut uidit. Magn⁹ dn̄s qui aliorum
merito ignoscit aliis. & dū alios ꝓbat aliis relaxat errata. Cur apud te homo
collega n̄ ualeat. cū apud dn̄m seruus & int̄ ueniendi meritū habeat &
impetrandi. Disce qui iudicas ignoscere. disce qui eger es impetrare. Si gra
uium peccatorū diffidis ueniam. adhibe precatores. adhibe ecclam quę
pro te precetur. cui⁹ contēplatione qd̄ tibi dn̄s negare n̄ possit ignosce.
Et quāuis historię fidē n̄ debeam⁹ omittere. ut uere paralitici corpus
istius credam⁹ eē sanatū. cognosce tam̄ interioris hominis sanitatem
cui peccata donant̄. Quę cū iudei asserunt a solo dn̄o posse concedi dn̄m utiq;
confitent̄. suoq; iuditio ꝑfidiā suā produnt. ut opus astruant ꝑsonam
negent. Itaq; & ab ipsis operis sui fili⁹ dī accepit testimoniū. & uocis suf
fragiū n̄ requirit. Perfidia enī confiteri potest. credere n̄ potest. Itaq; tes
timoniū n̄ de est diuinitati fides de est. Saluti nr̄ę ualidius ē ad fidem.
quod confitent̄ inuiti. & ꝑnitiosius ad culpā qd̄ negant qui suis assertio
nibus reuincant̄. Magna itaq; in fidę plebis amentia. ut cū confessa fu
erit solius dī eē donare peccata. n̄ credat dō peccata donanti. Dn̄s autē
saluos uolens facere peccatores. & occultorū cognitione dn̄m se eē demon
strat. & admiratione factorū aditiens. Quid est facili⁹ dicere dimissa sunt
tibi peccata. aut dicere surge & ambula. Quo loco plenā speciē resurrectio
nis ostendit. qui mentis uulneribꝰ corporisq; sanatis peccata donat ani
marū. debilitatē carnis excludit. Hoc est enī totū hominē eē curatum.
Quāuis igitur magnū sit hominibꝰ peccata dimittere. quis enī potest
peccata dimittere nisi solus ds̄. qui ꝑ eos quoq; dimittit quibus dimittendi
tribuit potestatē. tam̄ multo diuini⁹ est resurrectionē donare corporibus.
quando quidē ipse dn̄s resurrectio ē. Hoc lectus qui tolli iubetur. quid est
aliud nisi quia humanū iubet̄ corpus adtolli. Ipsū ē qd̄ ꝑ singulas noctes
lauat̄ ad auid lectus doloris. in quo anima nr̄a graui conscientię egra